

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 2018 r.

w sprawie dodatku kontrolerskiego dla osób zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej oraz funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej

Na podstawie art. 148 ust. 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 508 i 723) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) stawki dodatku kontrolerskiego, o którym mowa w art. 148 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, zwanego dalej „dodatkiem”;
- 2) warunki i tryb przyznawania, wypłaty, zmiany wysokości oraz utraty dodatku.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o ustawie rozumie się przez to ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

§ 3. Stawka dodatku wynosi:

- 1) od 2% do 50% wynagrodzenia zasadniczego albo uposażenia zasadniczego – odpowiednio w przypadku osoby zatrudnionej w jednostce organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej, zwanej dalej „pracownikiem”, albo funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej, zwanego dalej „funkcjonariuszem”;
- 2) od 2% do 20% wynagrodzenia zasadniczego albo uposażenia zasadniczego – w przypadku kierownika, o którym mowa w art. 148 ust. 1 pkt 2 ustawy.

§ 4. Pracownikowi oraz funkcjonariuszowi wykonującemu zadania, o których mowa w art. 148 ust. 1 pkt 1 ustawy, zwane dalej „zadaniami kontrolnymi”, dodatek przyznaje się, jeżeli wykonuje zadania kontrolne:

- 1) jako podstawowe zadania o charakterze ciągłym albo
- 2) w wymiarze co najmniej 25% miesięcznego czasu odpowiednio pracy albo służby.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 92).

§ 5. 1. Przy określeniu wysokości dodatku bierze się pod uwagę:

- 1) rodzaj, stopień złożoności i uciążliwość wykonywanych zadań kontrolnych;
- 2) wyniki i osiągnięcia odpowiednio w wykonywaniu zadań kontrolnych albo realizacji zadań i czynności, o których mowa w art. 148 ust. 1 pkt 2 ustawy;
- 3) czas pracy albo służby przeznaczony na wykonywanie zadań kontrolnych, opracowanie dokumentacji z wykonanych zadań kontrolnych lub na weryfikację takiej dokumentacji.

2. W przypadku dodatku przyznawanego po raz pierwszy przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się.

§ 6. 1. Dodatek przyznaje odpowiednio kierownik jednostki organizacyjnej albo dyrektor generalny urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych na wniosek.

2. Z wnioskiem o przyznanie dodatku występuje:

- 1) w izbie administracji skarbowej odpowiednio:
 - a) zastępca dyrektora izby administracji skarbowej,
 - b) naczelnik urzędu skarbowego,
 - c) naczelnik urzędu celno-skarbowego,
 - d) naczelnik wydziału, kierownik referatu, kierownik działu – w przypadku pracowników oraz funkcjonariuszy komórek podlegających bezpośrednio dyrektorowi izby administracji skarbowej;
- 2) w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych – osoba kierująca komórką organizacyjną

– po zasięgnięciu opinii bezpośredniego przełożonego pracownika albo funkcjonariusza, którego dotyczy wniosek.

3. Wniosek o przyznanie dodatku zawiera:

- 1) wskazanie rodzaju zadań kontrolnych, za wykonywanie których przyznawany jest dodatek;
- 2) proponowaną wysokość dodatku;
- 3) uzasadnienie uwzględniające kryteria, o których mowa w § 5 ust. 1;
- 4) okres, na który jest przyznawany dodatek w określonej wysokości.

4. O proponowanej we wniosku wysokości dodatku bezpośredni przełożony informuje pracownika albo funkcjonariusza, którego dotyczy wniosek.

5. Dodatek w określonej wysokości przyznaje się na okres nie dłuższy niż do końca roku kalendarzowego.

§ 7. 1. Wypłata dodatku następuje nie później niż 10 dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu kalendarzowym, za który przyznany jest dodatek. Wypłata dodatku za grudzień jest dokonywana do końca grudnia.

2. Dodatku nie wypłaca się za okres nieobecności w pracy albo służbie z innych przyczyn niż:

- 1) urlop wypoczynkowy, dodatkowy urlop wypoczynkowy, krótkoterminowy urlop wypoczynkowy, urlop zdrowotny;
- 2) czas zwolnienia od pracy lub pełnienia służby, za który pracownik albo funkcjonariusz na podstawie odrębnych przepisów zachowuje prawo do wynagrodzenia albo uposażenia.

§ 8. 1. Kierownik jednostki organizacyjnej albo dyrektor generalny urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych:

- 1) może zmienić wysokość dodatku w przypadku zmiany stopnia spełniania kryteriów, o których mowa w § 5 ust. 1;
- 2) stwierdza utratę dodatku w przypadku niespełniania warunków, o których mowa w § 4 albo w art. 148 ust. 1 pkt 2 ustawy.

2. W przypadku zmiany wysokości dodatku albo utraty dodatku w trakcie okresu, na który został przyznany, przepisy § 5 i 6 stosuje się odpowiednio.

§ 9. O przyznaniu, zmianie wysokości albo utracie dodatku zawiadamia się odpowiednio pracownika albo funkcjonariusza na piśmie z podaniem daty, od której następuje przyznanie, zmiana wysokości albo utrata dodatku.

§ 10. 1. Dodatek kontrolerski przyznany na podstawie przepisów dotychczasowych uważa się za dodatek przyznany na podstawie niniejszego rozporządzenia, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2018 r.

2. Dodatek kontrolerski przyznany na podstawie przepisów dotychczasowych wypłaca się w wysokości obowiązującej w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2018 r., o ile nie zaistnieją przesłanki uzasadniające zmianę wysokości albo utratę tego dodatku.

3. Do wypłaty, zmiany wysokości albo utraty dodatku kontrolerskiego przyznanego na podstawie przepisów dotychczasowych stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 lipca 2018 r.²⁾

MINISTER FINANSÓW

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Renata Łucko
Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 26 kwietnia 2017 r. w sprawie dodatku kontrolerskiego dla osób zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej oraz funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej (Dz. U. poz. 868), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu przeciwdziałania wykorzystywaniu sektora finansowego do wyłudzeń skarbowych (Dz. U. poz. 2491) oraz art. 198 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. poz. 723).

UZASADNIENIE

Niniejszy projekt rozporządzenia stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 148 ust. 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 508, z późn. zm), zwanej dalej „ustawą o KAS”.

Projektowane rozporządzenie częściowo powiela rozwiązania obecnie funkcjonujące w przedmiotowym zakresie na podstawie rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 26 kwietnia 2017 r. w sprawie dodatku kontrolerskiego dla osób zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej oraz funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej (Dz. U. poz. 868), wprowadzając jednocześnie szereg nowych rozwiązań upraszczających proces przyznawania dodatków.

W projekcie uwzględniono zmianę brzmienia art. 148 ust. 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej nadanym:

- ustawą z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu przeciwdziałania wykorzystywania sektora finansowego do wyłudzeń skarbowych (Dz. U. poz. 2491),
- ustawą z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. poz. 723).

Projekt rozporządzenia wprowadza jednolity system pozwalający na „kształtowanie” przyznawanych dodatków kontrolerskich dla pracownika i funkcjonariusza przeprowadzającego kontrole, audyt oraz czynności, o których mowa w art. 148 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy o KAS, oraz kierownika nadzorującego, jeżeli spełnia warunki, o których mowa w art. 148 ust. 1 pkt 2.

Odmienne od regulacji obecnie obowiązujących, w projekcie zrezygnowano z instytucji oceny pracownika i funkcjonariusza za wykonane zadania kontrolne, sporządzanej nie rzadziej niż co 6 miesięcy. Na podstawie dotychczasowych doświadczeń uznano, że okres 6 miesięcy jest zbyt krótki do właściwej i rzetelnej oceny realizacji zadań kontrolnych, bowiem często zdarza się, że kontrole celno-skarbowe trwają dłużej. Ponadto oceny te nie są powiązane z ocenami wynikającymi z innych przepisów, np. ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1889, z późn. zm.), czy ocenami określonymi w art. 206 ustawy o KAS, a duża częstotliwość oceniania wywołuje wśród pracowników i funkcjonariuszy poczucie ciągłego kontrolowania i oceniania oraz braku zaufania ze strony przełożonych. Dodatkowo przeprowadzenie rzetelnej oceny jest czasochłonne. Sporządzanie ocen, przeprowadzanie rozmów z ocenianymi, zapoznawanie ich z uzyskanymi ocenami, przekazywanie kopii dokumentacji absorbuje zarówno pracowników, jak i ich przełożonych oraz ogranicza czas na realizację właściwych zadań kontrolnych.

W projekcie wprowadzono przepis wskazujący, że dodatek kontrolerski przyznawany jest na wniosek odpowiednio właściwego zastępcy dyrektora, naczelnika urzędu skarbowego, naczelnika urzędu celno-skarbowego, a w przypadku pracowników oraz funkcjonariuszy komórek podlegających bezpośrednio dyrektorowi izby administracji skarbowej - naczelnika wydziału, kierownika referatu, kierownika działu. W urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych z wnioskiem będzie występować osoba kierująca komórką organizacyjną, tj. dyrektor departamentu, biura lub osoba wyznaczona do kierowania departamentem lub biurem. Projekt nie przewiduje trybu przyznawania dodatku dla dyrektora departamentu, bowiem zgodnie z przepisem art. 148 ust. 1 pkt 2 ustawy kierownik komórki organizacyjnej ma prawo do dodatku kontrolerskiego jeżeli dokonuje osobiście czynności w zakresie kontroli, opracowuje lub weryfikuje dokumentację prowadzonych kontroli, audytu oraz czynności, w wymiarze co najmniej 20 % czasu pracy albo służby. Dyrektor departamentu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych nie realizuje osobiście czynności w zakresie kontroli, zatem nie nabywa prawa do dodatku.

Wystąpienie z wnioskiem powinno być poprzedzone zasięgnięciem opinii bezpośredniego przełożonego pracownika lub funkcjonariusza, któremu ma być przyznany dodatek bowiem to bezpośredni przełożony, na bieżąco nadzorując pracę lub służbę danego pracownika lub funkcjonariusza, potrafi uzasadnić jaką wysokość dodatku powinien on otrzymać i dlaczego. Projekt określa jakie elementy powinien zawierać wniosek o przyznanie dodatku, tj. wskazanie rodzaju zadań kontrolnych, za wykonywanie których przyznawany jest dodatek, proponowaną wysokość dodatku, okres, na który przyznawany jest dodatek w określonej wysokości. Wniosek winien zawierać także uzasadnienie przyznania dodatku w określonej wysokości, odnoszące się do kryteriów, o których mowa w § 5 ust. 1 rozporządzenia. Wśród kryteriów określania wysokości dodatku wykreślony został pkt 3 dotyczący zajmowanego stanowiska służbowego, posiadanych kwalifikacji i doświadczenia. Są to bowiem kryteria, od których uzależniona jest wysokość wynagrodzenia albo uposażenia pracownika albo funkcjonariusza, zatem nie powinny mieć wpływu na wysokość dodatku kontrolerskiego. Ponadto są one pośrednio uwzględnione w pozostałych kryteriach wpływających na wysokość dodatku, gdyż kwalifikacje i doświadczenie mają przełożenie na wyniki i osiągnięcia oraz na czas przeznaczony na wykonywanie zadań kontrolnych. O zaproponowanej we wniosku wysokości dodatku bezpośredni przełożony winien poinformować pracownika albo funkcjonariusza, którego dotyczy wniosek. W projekcie uregulowano także okres, na który może być przyznany dodatek w określonej wysokości, tj.

na okres nie dłuższy niż do końca roku kalendarzowego, co umożliwi kierownikom jednostek organizacyjnych łatwiejsze gospodarowanie środkami finansowymi w ramach danego roku budżetowego.

Doprecyzowany został również przepis określający termin wypłaty dodatku. Projekt stanowi, że wypłata dodatku następuje nie później niż 10 dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu kalendarzowym, za który przyznany jest dodatek. Powyższa zmiana wynika z dostosowania terminu wypłaty dodatku do przepisu art. 85 § 2 Kodeksu pracy, który stanowi, że wynagrodzenie za pracę płatne raz w miesiącu wypłaca się z dołu, niezwłocznie po ustaleniu jego pełnej wysokości, nie później jednak niż w ciągu pierwszych 10 dni następnego miesiąca kalendarzowego.

W projekcie inaczej uregulowano także przypadki, kiedy dodatku nie wypłaca się. Zgodnie z aktualnie obowiązującym przepisem §10 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 26 kwietnia 2017 r. w sprawie dodatku kontrolerskiego dla osób zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej oraz funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej, dodatku nie wypłaca się za okres nieobecności w pracy albo służbie, dłuższej niż 30 kolejnych dni kalendarzowych, z innych przyczyn niż urlop wypoczynkowy. Regulacja taka powodowała podwójne naliczanie funkcjonariuszom dodatku kontrolerskiego za okres choroby nieprzekraczającej 30 dni kalendarzowych, bowiem dodatek ten uwzględniany był również w uposażeniu chorobowym otrzymywanym przez funkcjonariusza w okresie choroby, zgodnie z art. 232 ust. 2 ustawy o KAS. Z uwagi na powyższe w projektowanym rozporządzeniu zrezygnowano z wypłacania dodatku za nieobecności krótsze niż 30 dni kalendarzowych. Projektowane rozporządzenie przewiduje, iż dodatku nie wypłaca się już od pierwszego dnia nieobecności w pracy albo służbie z innych przyczyn niż urlop wypoczynkowy, dodatkowy urlop wypoczynkowy, krótkoterminowy urlop wypoczynkowy, urlop zdrowotny oraz czas zwolnienia od pracy lub pełnienia służby za które pracownik albo funkcjonariusz na podstawie odrębnych przepisów zachowuje prawo do wynagrodzenia albo uposażenia. Chodzi tutaj m. in. o przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie sposobu usprawiedliwiania nieobecności w pracy oraz udzielania pracownikom zwolnień od pracy z dnia 15 maja 1996 r. (Dz. U. z 2014 r. poz. 1623), w zakresie dotyczącym udzielania pracownikom zwolnień od pracy, które mają zastosowanie również do funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej na podstawie art. 239 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 508). Są to przypadki, gdy za czas zwolnienia od pracy albo służby pracownik albo funkcjonariusz zachowuje prawo do wynagrodzenia albo uposażenia, np. zwolnienie

honorowego krwiodawcy na czas niezbędny do przeprowadzenia badań lekarskich i oddania krwi, zwolnienie na czas 2 dni w razie ślubu pracownika lub urodzenia się jego dziecka albo zgonu i pogrzebu małżonka pracownika lub jego dziecka, ojca, matki, ojczyma lub macochy, itp., a także przypadki określone w innych przepisach regulujące kwestie zwolnień od pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia.

W przypadku nieobecności w pracy albo służbie z innych przyczyn niż wymienione w projektowanym § 7 ust. 2 wysokość dodatku będzie obniżana na zasadach analogicznych jak innych składników wynagrodzenia lub uposażenia.

Wprowadzono też nowe zasady dotyczące zmiany wysokości dodatku, co jest konsekwencją rezygnacji z oceny realizacji zadań kontrolnych. W projektowanym rozporządzeniu zmiana wysokości dodatku została uzależniona od zmiany spełniania kryteriów określonych w § 5 ust. 1 projektu, które są brane pod uwagę przy określaniu wysokości dodatku.

W projekcie doprecyzowano także, że stwierdzenie utraty dodatku następuje w przypadku niespełniania warunków, o których mowa w § 4 albo w art. 148 ust. 1 pkt 2 ustawy, tj. w sytuacji, gdy pracownik albo funkcjonariusz przestaje realizować zadania kontrolne, albo realizuje je w wymiarze czasu pracy albo służby nieprzekraczającym, określonego w powyższych przepisach, progu uprawniającego do tego dodatku. W przypadku zmiany wysokości dodatku albo stwierdzenia utraty dodatku w trakcie okresu, na który został przyznany, przepisy dotyczące kryteriów ustalania wysokości dodatku oraz składania wniosku o przyznanie dodatku stosuje się odpowiednio.

W projekcie przewidziano również przepisy przejściowe, które umożliwią wypłacanie po dniu wejścia w życie rozporządzenia, dodatków w wysokości przyznanej na podstawie dotychczasowych przepisów, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2018 r. Od dnia wejścia w życie rozporządzenia wysokość tych dodatków może być zmieniona, jeżeli zaistnieją przesłanki uzasadniające zmianę wysokości, określone w przepisach projektowanego rozporządzenia. Przed dniem 1 stycznia 2019 r. może również nastąpić stwierdzenie utraty dodatku przyznanego na podstawie przepisów dotychczasowych, jeżeli zaistnieją przesłanki utraty dodatku, określone w przepisach niniejszego rozporządzenia. Także wypłata dodatków w wysokości przyznanej na podstawie dotychczasowych przepisów będzie następowała w oparciu o przepisy niniejszego rozporządzenia, tj. w terminie wskazanym w § 7 ust. 1 oraz z uwzględnieniem przypadków niewypłacania dodatku za okresy nieobecności w pracy albo służbie, określonych w § 7 ust. 2 rozporządzenia.

Przepisy § 10 mają na celu uniknięcie konieczności ponownego określania wysokości dodatków z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i zapewnią kierownikom jednostek organizacyjnych KAS czas na zebranie wniosków i przyznanie dodatków od dnia 1 stycznia 2019 r., w trybie wskazanym w projektowanym rozporządzeniu.

W projekcie określono, że rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 lipca 2018 roku, tj. z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. poz. 723). Termin ten jest zgodny z terminem określonym w art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu przeciwdziałania wykorzystywaniu sektora finansowego do wyłudzeń skarbowych (Dz. U. poz. 2491).

Zakres projektu rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 4 i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny (www.rcl.gov.pl).

